

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **I.**, bývajúceho v **B.**, zastúpeného JUDr. **J.**, advokátkou so sídlom v **B.**, proti odporcovi **R.**, spol. s r.o., so sídlom v **R.**, IČO: **X.**, o zaplataenie **14 937,263 € (450 000 Sk)** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 715/2008, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júla 2009 sp. zn. 2 Co 136/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Pezinok uznesením z 15. decembra 2008 č.k. 5 C 715/2008-168 po späťvzatí návrhu navrhovateľom pred začatím pojednávania (§ 96 ods. 1, 3 O.s.p.) konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie odporcu uznesením z 30. júla 2009 sp. zn. 2 Co 136/2009 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi 2 580 € náhrady trov konania. Rozhodnutie odôvodnil § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože navrhovateľ tým, že návrh vzal späť, z procesného hľadiska zavinił zastavenie konania a vznik trov konania na strane odporcu.

Uznesenie odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že návrh na

začatie konania vzal späť iba pre správanie odporcu, ktorý v iných identických konaniach dodatočne vzniesol námietku neplatnosti kúpnych zmlúv identických s kúpnu zmluvou, na základe ktorej navrhovateľ uplatnil svoj nárok v predmetnom konaní (sp. zn. 5 C 715/2008), preto nemohol zaviniť zastavenie konania a následne byť zaviazaný k náhrade trov konania. Uvedené skutočnosti odvolací súd nesprávne právne posúdil z hľadiska zisteného skutkového stavu, tak aj z hľadiska procesného výsledku, pretože k zastaveniu konania došlo po späťvzatí návrhu navrhovateľom so súhlasom odporcu, kedy zásadne žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku.

Odporca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie (medziiným) o trovách konania.

I keď dovolanie navrhovateľa smeruje v danom prípade proti zmeňujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu, nie je tento mimoriadny opravný prostriedok navrhovateľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. procesne prípustný, lebo dovolaním je napadnuté také

rozhodnutie (o trovách konania), v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ak je konanie postihnuté niektorou z týchto väd, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie vylúčené.

Dovolateľ v dovolaní netvrdil, že by konanie bolo postihnuté procesnými vadami v zmysle § 237 O.s.p. a procesné vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania navrhovateľa preto z tohto ustanovenia nemožno vyvodit'.

Podstata argumentácie dovolateľa spočíva v tom, že odvolací súd pri aplikácii ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. nesprávne právne posúdil významné skutkové okolnosti daného prípadu. To znamená, že navrhovateľ vyvodzuje opodstatnenosť dovolania z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. Nesprávne právne posúdenie veci nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. I keby tvrdenia

dovolateľa boli prípadne opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mohla mať za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľa nemožno vyvodiť ani z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania z procesných dôvodov nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Navrhovateľ nebol v dovolacom konaní úspešný. Právo na náhradu trov konania vzniklo odporcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. novembra 2009

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková